

ת"ד 11369/06/23 - נאאל גלאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 11369-06-23 מדינת ישראל נ' גלאל
תיק חיצוני: 71315/2023

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
מבקש נאאל גלאל
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 26.9.23.

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו גרימת תאונת דרכים מיום 14.2.23 בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי ציות לאור אדום בנסיבות מחמירות והתנהגות הגורמת נזק.
2. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו והושת עליו קנס בסך 1,500 ₪, פסילה לתקופה של 10 חודשים בניכוי פסילה מינהלית בת 60 ימים ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.

טענות הצדדים

3. המבקש טען כי לא ידע כלל על קיומו של הדיון וכי אין אישור מסירה בתיק. לטענתו היה על בית המשפט לכל היותר להוציא כנגדו צו הבאה ולא לדון אותו בהעדרו.
4. לטענת המשיבה ההזמנה לדיון נשלחה למבקש כדין ומדובר בגזר דין סביר שאינו חורג ממתחם הענישה הנוהגת.

דיון והכרעה

5. מדובר בבקשה שהוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף. למעלה מן הצורך אדון בבקשה לגופה.
6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת

ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זמן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

10. בהתאם לאישור המסירה הנמצא בתיק בית המשפט ההזמנה לדיון נמסרה לידי המבקש ביום 1.8.23 בשעה 9:55 בביתו. כמו כן ביום 13.8.23 נמסרה לנאשם הודעה טלפונית על מועד הדיון על ידי מזכירת בית משפט.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

11. המבקש לא כפר בביצוע העבירות המיוחסות לו. בשים לב לחומרת העבירות המיוחסות למבקש בכתב האישום ועברו התעבורתי אני סבורה שמדובר בפסק דין סביר ומידתי שאינו מצדיק ביטולו.

12. לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

עמוד 2

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"ד, 23 אוקטובר 2023, בהעדר
הצדדים.